

عنوان مقاله:

ارزیابی نظام کشت مخلوط وسمه (Indigofera tinctoria L.) و چای ترش (Hibiscus sabdariffa.)
L) بر عملکرد، تنوع زیستی و تغییرات جمعیت علف های هرز

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهرا خوشنام - University of Jiroft

مهديه امیری نژاد - University of Jiroft

احمد آیین - Seed and Plant Improvement Department Education Center, Jiroft

بهاره پارسامطلق - University of Jiroft

خلاصه مقاله:

استفاده از نظام های کشت مخلوط به دلیل به حداکثر رساندن پوشش سطح خاک و تنوع گیاهان یکی از روش های اکولوژیکی برای کنترل علف های هرز محسوب می شود. در این راستا به منظور ارزیابی کشت مخلوط بر تنوع زیستی، تغییرات جمعیت علف های هرز و عملکرد گیاهان وسمه و چای ترش، آزمایشی در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه پژوهشی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی جنوب کرمان در سال زراعی ۱۳۹۵-۱۳۹۴ اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل سری های افزایشی کاشت وسمه و چای ترش به نسبت های ۱۰۰ درصد چای ترش و ۱۰۰ درصد وسمه (H۱۰۰:۱۱۰۰)، ۵۰ درصد چای ترش و ۵۰ درصد وسمه (H۱۰۰:۱۵۰)، ۵۰ درصد چای ترش و ۱۰۰ درصد وسمه (H۵۰:۱۱۰۰) و سری جایگزینی با نسبت ۵۰ درصد چای ترش و ۵۰ درصد وسمه (H۵۰:۱۵۰) و کشت خالص وسمه (۱۱۰۰) و چای ترش (H۱۰۰) بودند. نتایج نشان داد تراکم و زیست توده علف های هرز غالب تاج خروس و اویارسلام و سایر علف های هرز (آفتاب پرست، خارشتر و خرفه) به طور معنی داری تحت تاثیر نسبت های مختلف کشت مخلوط وسمه و چای ترش قرار گرفت. تراکم علف هرز تاج خروس در نسبت های اختلاط H۱۰۰:۱۱۰۰، H۵۰:۱۱۰۰ و H۱۰۰:۱۵۰ به ترتیب ۵۷/۴۴، ۸۱/۵ و ۷۰/۳۸ درصد نسبت به کشت خالص چای ترش کاهش یافت. بیشترین تراکم علف هرز اویارسلام در کشت های خالص ۱۱۰۰، H۱۰۰ و نسبت کشت جایگزینی H۵۰:۱۵۰ بود. تراکم سایر علف های هرز در نسبت های کشت مخلوط، H۵۰:۱۱۰۰، H۱۰۰:۱۱۰۰، H۵۰:۱۵۰، H۱۰۰:۱۵۰ به ترتیب ۴۴/۴، ۴۸/۲، ۵۱/۸ و ۷۷/۷ درصد نسبت به کشت خالص کاهش یافت. میزان زیست توده علف های هرز در نسبت های کاشت H۱۰۰:۱۱۰۰، H۵۰:۱۱۰۰، H۱۰۰:۱۵۰ در مقایسه با کشت خالص به ترتیب ۳۸/۴۴، ۲۳/۲۵ و ۱۵/۹۸ درصد کاهش نشان داد. بیشترین عملکرد کاسبرگ چای ترش (۱۱۱۴/۲ کیلوگرم در هکتار) و وزن خشک برگ وسمه (۳۰۱۶/۷ کیلوگرم در هکتار) در تیمار H۱۰۰:۱۱۰۰ مشاهده شد. مقادیر نسبت برابری زمین در تمامی تیمارهای کشت مخلوط بزرگ تر از واحد بود و بالاترین میزان آن به تیمار H۱۰۰:۱۱۰۰ تعلق داشت که نشان دهنده سودمندی کشت مخلوط نسبت به کشت خالص در این آزمایش بود.

کلمات کلیدی:

Biodiversity, Density, Incremental series, Monoculture, Replacement series

تراکم، تنوع زیستی، تک کشتی، سری افزایشی، سری جایگزینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1219925>

